

מכות ד

עניין: לא השם המביא לידי מכות

מביא לידי תשלומין

זוהר יתרו דף פז ע"א

אורייתא חנין אורייתא כלא שמה קדישא היא • דלית לך מלה באורייתא דלא כליל בשמה קדישא • ובניי כד צעי לאזדכרא בגין דלא יטעי בשמיה קדישא ולא יסקר ביה ומאן דמשקר במלכא עלאה לא עאלין ליה [ג] לפלטריו דמלכא וישאלי מעלמא דאחי • אמר רבי אבא כחייב הכא לא חטשה לך פסל וכל תמונה • וכחייב החס

גמ' ברכות כא.

התורה שנאמר^א ואכלת ושבעת וברכת מנין לברכת התורה לפניך מן התורה שנאמר^ב כי שם ה' אקרא הבו גרל לאלהינו אמר ר'

מהרש"א ח"א ברכות כא.

ח"א דף כא ע"א מנין לברכת התורה בו'. מלאכי כתוב דהכי משמע ליה ברכת התורה א' כי שם ה' אקרא דהיינו כשאני קורא בתורה שהיא כולה שמות של הקב"ה שכל התורה באותיותיה היא שמותיו של הקב"ה כדאיתא במדרשות ב' וק"ל:

רמב"ן – הקדמה לתורה

עוד יש בידינו קבלה של אמת כי כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה³⁵, שהתיבות מתחלקות לשמות בענין אחר, כאילו תחשוב על דרך משל כי פסוק בראשית יתחלק לתיבות אחרות כגון "בראש יתברא אלהים"³⁶, וכל התורה כן מלבד צירופיהן וגמיטריותיהן של שמות. וכבר כתב רבינו שלמה בפירושו בתלמוד (סוכה מה.) ענין השם הגדול של האלהים מפורש ושום שכל ויבינו במקרא". ונראה שהתורה הכתובה באש שחורה על גבי אש לבנה - בענין הזה שהזכרנו היה³⁷, שהיתה הכתיבה רצופה בלי הפסק תיבות³⁸ והי' אפשר בקריאתה שתקרא על דרך השמות ותקרא על דרך קריאתנו בענין התורה והמצוה, ונתנה למשה רבינו על דרך חלוק קריאת המצות, ונמסר לו על פה קריאתה בשמות. וכן יכתבו השם הגדול שהזכרתי כולו רצוף

שבלי הלקט אות ח'

ומה שנהגו לומר קדיש אחר פסוקי דזמרא, מצאתי הטעם לגאונים זצ"ל⁶⁵ מפני מה מקדישין במקום שדורשין שם פסוקים, לפי שאין כל תיבה ואות שבתורה שאין שם המפורש יוצא מהן מה שאין אנו יודעים, לכך נהגו לקדש. ויש מן הגאונים זצ"ל שאמרו שאם